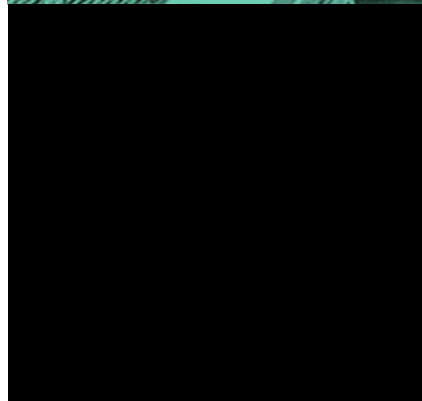

COAC

arquitectes.cat

Publicat a COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (<http://coac.arquitectes.cat>)

Inici > Revista de corresponsals: Repensant l'estil de vida a Toronto

Toronto és la ciutat més poblada de Canadà amb gairebé 2,97 milions d'habitants (sense comptar l'àrea metropolitana) 1 i la quarta més poblada de tot Nord-Amèrica 2. Amb la situació actual de la pandèmia Covid-19, els ciutadans han començat a replantejar-se el seu estil de vida per adaptar-se a la nova normalitat.

Canadà és un país nou, comparat amb els que trobem a Europa, el vell continent. La immensa superfície de Canadà permet que els nuclis urbans es desenvolupin a baixa densitat i que les ciutats siguin molt extenses. És per això que el model urbà que trobem a Toronto és de ciutat americana: una ciutat dispersa on el centre (downtown) és bàsicament financer i la majoria de residències es troben a la perifèria i estan connectades amb el centre mitjançant eixos principals de circulació i comerç.

Hi ha dues tipologies d'habitatge completament oposades: mentre que a les zones suburbanas de baixa densitat es troben els habitatges unifamiliars, al centre i als eixos principals trobem condominis de gran alçada. Aquesta diferència de tipologia canvia radicalment d'un carrer a l'altre, sense ser gradual, característica de Toronto que sobta i atrau a la vegada als seus ciutadans i als turistes que visiten la ciutat. Les famílies prefereixen en general buscar una casa amb jardí en barris residencials que ofereixen tranquil·litat, parcs i vegetació i seguretat per criar als seus fills. Els joves professionals i joves expatriats, en contra, acostumen a instal·lar-se en apartaments a 'downtown', a prop de l'oficina on treballen, de l'oci nocturn i de les àrees d'entreteniment.

Les empreses i oficines també estan instal·lades als gratacels però la majoria localitzats al 'downtown'. Així doncs, la ciutat de Toronto no és una ciutat mixta com les que coneixem a Europa, on habitatge, oficines i comerç conviuen formant un teixit urbà més dens. Aquest tipus d'urbanisme, juntament amb el clima extrem a l'hivern, fa que l'estil de vida giri majoritàriament al voltant del transport, tant públic com privat. Els ciutadans que viuen a les zones residencials han d'agafar el cotxe per la majoria d'activitats: des de desplaçar-se fins a la feina fins a anar a comprar, ja que els supermercats acostumen a estar situats a parcs comercials degut a la gran dimensió que tenen. Un dels problemes que té Toronto és la falta d'un bon sistema de transport públic. Només hi ha 2 línies de metro que connecten la perifèria de Toronto amb el centre, generant grans cues a l'hora d'entrar als vagons i retards en els trens, situació que s'agreuja quan neva a la ciutat. Aquesta falta d'un eficaç transport públic, ocasiona que més gent esculli moure's en transport privat abans que en públic.

Les ciutats compactes són més sostenibles ja que els habitants necessiten recórrer menys quilòmetres per als seus desplaçaments diaris 3. Però amb la situació de la Covid-19, a Toronto, com a la resta del món, el teletreball s'ha imposat a la vida diària. Els treballadors ja no s'han de desplaçar al centre per anar a la feina. La gent vol evitar anar a grans centres comercials i supermercats. Els eixos comercials que es puguin trobar a prop de les zones residencials estan agafant popularitat, encara que siguin carrers curts amb pocs comerços però on s'hi pot trobar tot allò essencial. Amb tot això, estem veient que els ciutadans, i no només a Toronto sinó que també a Catalunya i a Espanya, prefereixen establir-se a les zones suburbanas amb menys densitat, menys aglomeracions i més a prop de zones verdes.

Així doncs, la ciutat dispersa està guanyant encara més adeptes però prenent més consciència del comerç pròxim i local. Els desplaçaments queden reduïts i les activitats exteriors es produeixen als voltants immediats. El centre financer de Toronto està molt més

buit de l'habitual. Sembla que l'estil de vida a les zones suburbanes preval als nuclis urbans densos i mixtes. Que les cases unifamiliars als afores pugen de valor i els apartaments a condominis baixen. I que aquest estil de vida perdurarà en el futur, potser per a millor.

Eva Sanllehi Ortin, arquitecta. Corresponsal del COAC a Toronto, Canadà. Desembre 2020

1 <http://data.un.org/> [1]

2 <https://en.wikipedia.org/wiki/Toronto> [2]

3 <https://www.sostenible.cat/noticia/les-ciutats-compactes-son-mes-sostenibles-que-les-disperses> [3]

[4]

Tornar [5]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://coac.arquitectes.cat/ca/mon/revista-de-corresponsals-repensant-lestil-de-vida-toronto>

Links:

[1] <http://data.un.org/>

[2] <https://en.wikipedia.org/wiki/Toronto>

[3] <https://www.sostenible.cat/noticia/les-ciutats-compactes-son-mes-sostenibles-que-les-disperses>

[4] <http://coac.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/24222>

[5] <http://coac.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>